

ת"פ 51441/06/23 - מדינת ישראל נגד סאלמה אלוקילי - לא בעניינו, זקרייה אבו סעיד, מחמוד הזייל (עציר) - לא בעניינו

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 51441-06-23 מדינת ישראל נ' אלוקילי ואח'
תיק חיצוני: 248860/2023

לפני	כבוד השופט יריב בן דוד
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	1. סאלמה אלוקילי - לא בעניינו 2. זקרייה אבו סעיד 3. מחמוד הזייל (עציר) - לא בעניינו

החלטה בעניין נאשם 2

רקע

1. בפניי בקשה להורות על חילוט רכב מסוג סקודה ל.ז. 2243312 [להלן: **הרכב**].
2. הנאשם הודה והורשע בעבירות של קשירת קשר לביצוע פשע וסיוע לגניבת רכב, ונדון במסגרת הסדר טיעון לעונש של מאסר בפועל בן 9 חודשים, מאסר מותנה, קנס ופסילת רישיון נהיגה.
3. על פי עובדות החלק הכללי לכתב האישום בו הודה הנאשם, הנאשם קשר קשר עם אחרים לגנוב רכבים בשטח מדינת ישראל. במסגרת הקשר ולשם קידומו, הצטיידו הנאשם והאחרים ברכב מסוג שברולט מליבו ל.ז. 2088860, **ברכב סקודה ל.ז. 2243312** וכן בציוד שנועד לשם פריצה לרכבים והנעתם הכולל מכשיר אלקטרוני, בקר ניהול רכב, כפפות, בד רעלה, מברגים, מכפתיים (קטר) ומוט ברזל.

עוד על פי כתב האישום נלמד כי בהמשך לקשר, ביום 8.6.2023, בשעה 02:40 לפנות בוקר לערך, הגיע הנאשם עם אחרים **ברכב** לעיר רחובות לאחר תכנון של גניבת רכבים מהעיר.

בהמשך, גנבו נאשמים אחרים רכב מהעיר רחובות והנאשם סייע להם בכך ש"ליווה אותם ופתח להם ציר בדרך למחסום". בנסיבות אלו, נהג הנאשם **ברכב** ושוחח בטלפון ב"קו פתוח" עם אחרים שברכב הגנוב.

בסמוך לאחר מכן הגיע הנאשם 2, כשהוא נוהג ברכב אל עבר המחסום המשטרתי אשר נפרס מבעוד מועד ולאחר שהבחין בו ניסה להימלט עם הרכב ועלה על דוקרנים שנפרסו במקום, המשיך בנסיעה לאורך מספר מטרים עד שעצר

את רכבו ונעצר על ידי השוטרים.

4. בדיון שהתקיים ביום 4.4.2024 עתרה ב"כ המאשימה להורות על חילוט הרכב אשר שימש את הנאשם, עת בה סייע למעורבים הנוספים באירוע לגנוב רכב נוסף בכך שליווה אותם ופתח להם ציר בדרך למחסום באמצעות הרכב.

נטען ע"י ב"כ המאשימה כי עוד בהודעתו של הנאשם במשטרה, הוא טען כי הרכב לא בבעלותו אבל "**הוא איתי תמיד, רוב הזמן הוא אצלי, הסקודה 2012 שאיתה נעצרתי**".

5. ב"כ הנאשם טען בדיון זה כי הרכב אינו קניינו של הנאשם אלא של אחיו. עוד נמסר מפי ב"כ הנאשם כי בעל הרכב הרשום (אחי הנאשם על פי הטענה) לא יכול היה להגיע לדיון, וכשהוצע לו לדחות את הטיעונים בעניין זה על מנת שישמע קולו של בעל הקניין, השיב כי הוא מוותר על כך ולא מבקש את דחיית הדיון לצורך כך. בסופו של יום, ולאחר הפסקה, מסר ב"כ הנאשם כי "**לאחר ששמעתי את עמדת המאשימה אני מבקש את דחיית הדיון על מנת לשוחח עם הממונה**".

6. בדיון הנדחה שהתקיים ביום 21.5.2024, טען ב"כ הנאשם כי אחי הנאשם, ראמי אלעביד, הוא בעל הרכב אשר נמצא בשימוש אבי הנאשם, ועתר שלא להורות על חילוטו. לא הוצג כל מסמך התומך בטענה ולא התבקשה שמיעתו של מי אשר נטען כי הרכב בבעלותו ו/או בשימוש.

דיון והכרעה

7. לאחר ששמעתי את הצדדים, סבורני כי יש להורות על חילוט הרכב כמבוקש.

8. הסעיפים הרלוונטיים לעניין נקבעו בפסד"פ (מעצר וחיפוש) (נ"ח) תשכ"ט-1969:

32(א) "רשאי שוטר לתפוס חפץ אם יש לו יסוד סביר להניח כי באותו חפץ נעברה, או עומדים לעבור, עבירה או שהוא עשוי לשמש ראייה בהליך משפטי בשל עבירה או שניתן כשכר בעד ביצוע העבירה או כאמצעי לביצוע".

39(א) "על אף האמור בכל דין, רשאי בית המשפט, בנוסף על כל עונש שיטיל, לצוות על חילוט החפץ שנתפס לפי סעיף 32, או שהגיע לידי המשטרה כאמור בסעיף 33, אם האדם שהורשע במעשה העבירה שנעשה בחפץ או לגביו הוא בעל החפץ. דין צו זה כדין עונש שהוטל על הנאשם"

9. סמכות החילוט מותנת בקיומם של 3 תנאים מצטברים אלה: בחפץ שנתפס בוצעה עבירה או עומדים לבצע עבירה, בעל החפץ הורשע בדיון והרשעתו מתייחסת למעשה שנעשה בחפץ או לגביו (ראה ע"פ 6234/03 **מדינת**

10. בעניינו, אין כל ספק כי ברכב בוצעה עבירה וכי הרשעת הנאשם מתייחסת למעשה שנעשה ברכב- על פי עובדות כתב האישום המתוקן בהן הודה והורשע הנאשם, הרכב שימש חוליה מרכזית בתכנית העבריינית, הן לצורך שינוע החבורה למקום גניבת הרכב בעיר רחובות ובעיקר בהמשך לצורך ליווי הרכב הגנוב וביצוע "פתיחת ציר".

11. עניינו של התנאי השלישי הוא בעלות על החפץ. נטען על ידי הנאשם כי הוא אינו בעל הרכב הרשום ומשכך אין להורות על פגיעה בקניין צד שלישי בעצם חילוטו. על אף שהתקיימו שני דיונים בעניין, לא מצא לנכון ב"כ הנאשם להביא ולו ראשית ראיה לטענה זו, לא בכתב ולא בעל פה.

ודוק, גם אם אצא לצורך הדיון מתוך הנחה כי אחיו של הנאשם הוא בעל הרכב הרשום, לא יהיה בכך, בנסיבות מקרה זה, כדי להביא לדחיית בקשת החילוט.

12. כידוע, רישום בעלות רכב במשרד הרישוי הוא דקלרטיבי בלבד ולא קונסטיטוטיבי, ולפיכך תיתכן חוסר התאמה בין רישום הבעלות לבין זהותו של המחזיק ברכב (ראה בעניין זה רע"א 5379/95 סהר חברה ישראלית לביטוח בע"מ נ' בנק דיסקונט לישראל בע"מ (17.6.97) ובש"פ 7347/19 שמעון סבח נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו]).

13. הנאשם נעצר ברכב המבוקש לחילוט לאחר ביצוע עבירה בעלת זיקה משמעותית לרכב. נטען על ידי ב"כ המאשימה (ולא נסתר על ידי הסניגור) כי עוד בחקירתו במשטרה, טען הנאשם כי הרכב לא שלו אבל הוא בשימוש רב הזמן/תמיד (ראה ציטוט מדויק בסעיף 4 לעיל).

14. כאמור, לא רק שלא נסתרה על ידי ההגנה אמירת הנאשם עצמו בעניין השימוש ברכב, אלא שלא הוצגה אף לא ראשית ראיה למצב דברים אחר, בין אם בכתב ובין אם בעל פה.

15. סבורני כי בנתונים אלו, מששימש הרכב את הנאשם לביצוע עבירה באמצעותו, והיה בבעלותו האפקטיבית "רוב הזמן"/ "תמיד" (על פי גרסתו), מתקיימים התנאים שבסעיפים 32 ו-39 לפסד"פ, ועל כן מורה על חילוט הרכב.

ניתנה היום, י"ט אייר תשפ"ד, 27 מאי 2024, בהעדר הצדדים.